

LEVENT

Hayalet
Avcısı

Mustafa Orakçı

LEVENT

HAYALET AVCISI

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. "Merhaba öğretmenim, ben Levent." dedim. "Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı.**" dedi. Beni tanımasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen'i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale'nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa'da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. "Şimdi ne yazıyorsunuz?" diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: "**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**" Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen'i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen'i en son bizim Mert'le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

LEVENT

HAYALET AVCISI

Yazan: Mustafa Orakçı
Resimleyen: Derya Işık Özbay

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir
Editör: Gökçen Yüksel Karaca
Kapak Tasarım: Sefer Koçan
Mizanpaj: Nur Kayaalp

Baskı ve Cilt: Seçil Ofset
100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No: 77 Bağcılar / İSTANBUL
Sertifika No: 12068 Tel: (0212) 629 06 15

ISBN: 978-605-08-1631-0

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü Hikaye

Temmuz/2019

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul
Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364
Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timasocuk.com • timasocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

İÇİNDEKİLER

HAYALET DİYE BİR ŞEY YOKTUR!	5
KEKEME KÂMİL	17
KÂMİL'İ KORKUTMAK.....	33
OPERASYON GÜNÜ	82
SONRA NELER OLDU?	93
SÖZLÜK.....	94

HAYALET DİYE BİR ŞEY YOKTUR!

Okullar tatil olduktan sonra ne zamandır istediğimiz şeyi gerçekleştirdik. Ailecek üç haftalığına köye dedemle babanemin yanına gittik. Orada bir sürü ilginç şey yaşadık ama şimdi size onları anlatmayacağım. Belki başka bir zaman...

Köyden gelir gelmez Mert'le kendimizi dışarı attık. Arkadaşlarımızı çok özlemiştik.

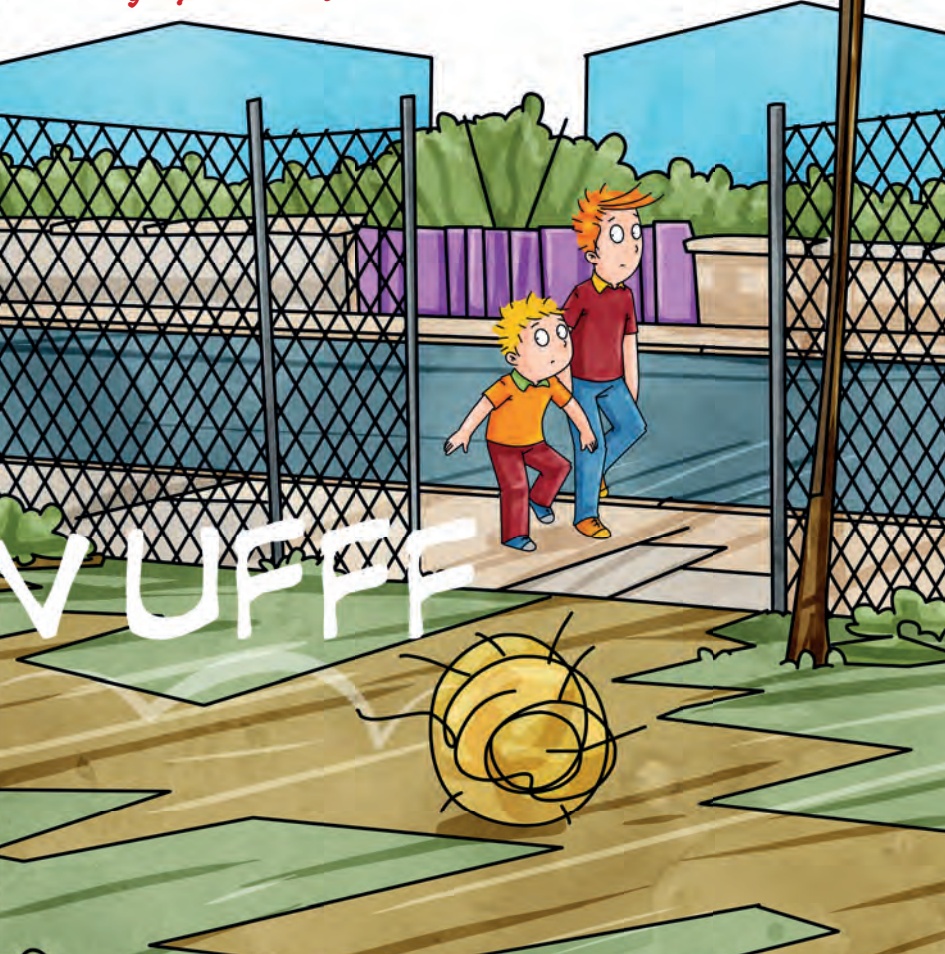
Mert, Halil'i; ben de Kâmil'i, Hayri'yi ve Osman'ı...

Halil'in henüz tatilden gelmediğini öğrenince Mert benim peşime takıldı. Biliyorsunuz beni hiç rahat bırakmaz. Nereye gitsem peşimden gelir.

Hatta yaz başında odama taşınmaya kalktı da son anda engel olabildim. Odama misafir olup sonra da beni odamdan atmaya kalkmasından korktum açıkçası.

Mert'le, benim tayfayı bulmak için sakin sakin yürüyorduk. Ancak geçtiğimiz sokaklarda bir gariplik var gibiydi. Öğlenin bu saatlerinde dışarıda az da olsa mahalleli olurdu. **Yine vardı ama bir şeyler eksikti...**

Mert,

- Ağabey etrafta neden hiç çocuk yok,
diye sordu. Sokaktaki tek çocuk biziz.

Benim akıllı kardeşim neyin eksik olduğunu bulmuştu. Gerçekten de dışarıda bizden başka hiç çocuk yoktu. Normalde sokaklarda, evlerin önlerinde, boş alanlarda oyun oynayan çocuklar olurdu.

Ama şimdi sokaklar çocuklar tarafından terk edilmiş gibiydi.

Acaba biz köydeyken bir şey mi ol-
muştu? Ne olabilirdi ki?

Parka doğru yürümeye devam ettik.
Orada en azından birkaç çocuk görürüz
diye düşünüyordum. Ne de olsa park yaz
tatilinde aşırı kalabalık oluyordu. Hatta
oyuncaklara binmek için sıra beklemek
gerekliyordu.

Parka varınca Mert'le donup kaldık. Tüm
oyuncaklar bomboştu. Bırakın kalabağı tek
bir çocuk bile yoktu.

